

's Nachts verdwijnt de wereld

Jaap Robben — GEDICHTEN

Merel Eyckerman — ILLUSTRATIES

DE GEUS

Voor Benjamin – onze man

© Jaap Robben, 2016

Omslagontwerp en vormgeving binnenwerk Kris Demey
Omslagillustratie en illustraties binnenwerk © Merel Eyckerman

ISBN 978 90 445 3573 0

NUR 306

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie of op welke wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van De Geus bv,
Postbus 1878, 4801 BW Breda, Nederland.

Telefoon: 076 522 8151. Internet: www.degeus.nl.

Meer weten over onze boeken en auteurs?

Meld u dan aan voor onze nieuwsbrief
via www.degeus.nl of volg ons via social media:

 De_Geus DeGeusBreda

www.jaaprobben.nl
www.merel-benjamin.be

Eenpersoonslijf

Wij begonnen niet
als zomaar twee mensen,
tussen twee momenten.

Wij waren niet
de kans op toeval.

Jij vond ons uit.

En nu wil je vrijen
zoals een vos
een konijn uitkleedt.

Dat helpt niet.

Mijn hart
houdt het jouwe niet bij
en daarnaast
is er al te weinig plek voor mijzelf
in dit krappe eenpersoonslijf.

Vergeten gezichten

Waar zijn de gezichten gebleven
die niemand heeft onthouden
van middeleeuwse mensen
die niet op schilderijen staan?

Kalf

De kudde graast niet meer
sinds ik hier sta.

Een van hun kalveren
loenst naar de pol gras
in mijn uitgestrekte hand.

Kont iets hoger dan haar kop,
wijd uitstaande oren,
waarvan er een wapperend
een vlieg verjaagt.

Ze verschuift een poot.
Aarzelt. Zet haar andere poot bij.

Dichterbij
durft ze niet.

Alleen de plukken haar
aan het prikkeldraad
bewegen nog.

Schemerleven

Je bleef te kort
om te kunnen voelen
hoe warm wangen zijn.

Hoe verlangen soms
naar een glas water smaakt.

Wat er na winter komt.

Dat een afgeknipte tak
in een vaas blijft bloeien
alsof hij zijn boom niet mist.

Enkel de zon
geen schaduw heeft.

Hoe koeien doen.

Dat het leven was
wat door jouw wimpers
schemerde.

En hoe traag daarna
elk uur opnieuw
de grote wijzer
tegen de kleine kruipt.